

рѣцѣ-тѣ ми: и дай рѣкъ-тѣ си, и тури въ ребра-та ми; и не бѣди невѣренъ, но вѣренъ.

28. И отговори Ѳома и рече му: Господь мой и Богъ мой.

29. Казува му Исусъ: Понеже мя видѣ, Ѳома, повѣрува; Блажени които безъ да видятъ повѣрувахъ.

30. И още много други чудеса стори Исусъ прѣдъ ученицы-тѣ си, които не сѣ писаны въ тѣзи книгъ:

31. А тѣзи сѣ написаны за да повѣрувате че Исусъ е Христосъ Сынъ Божій, и като вѣрувате да имате животъ въ негово-то име.

ГЛАВА 21.

1. Подиръ това пакъ ся яви Исусъ на ученицы-тѣ си на Тиверіадско-то море, и яви имъ ся така:

2. Тамъ бѣхъ наедно Симонъ Петръ и Ѳома нарицаемый Близнаецъ, и Наѳанаилъ отъ Канъ Галилейскъ, и *сынове-тѣ* Зеведеви, и други двамина отъ ученицы-тѣ неговы.

3. Казува имъ Симонъ Петръ; *Азъ* ще отидѣ да ловѣхъ рыбъ: Казувать му: Ще дойдемъ и ный съ тебе. Излѣзохъ и възлѣзохъ завчасъ на ладіѣхъ-тѣ, и прѣзъ онѣзи пощъ не ловихъ нищо.

4. И като ся разсъмнѣ вече, застанѣ Исусъ на брѣгъ-тѣ; но ученицы-тѣ не познавахъ че е той Исусъ.

5. Казува имъ Исусъ: Дѣца, имате ли нѣщо за яденіе? Отговорихъ му: Не.

6. А той имъ рече: Хвърлѣте мрѣжъ-тѣ отдесно на ладіѣхъ-тѣ и ще намѣрите. И тѣи хвърлихъ, и не можахъ, вече да ѣхъ привлекътъ отъ множество-то на рыбъ-тѣ.

7. Тогазъ онзи ученикъ когото обичаше Исусъ казува на Петра: Господь е. А Симонъ Петръ, като чу че е Господь, прѣпаса върхѣхъ-тѣ си дрехъ, (защото бѣше голъ), и хвърли ся въ море-то.

8. А други-тѣ ученицы дойдохъ съ ладіѣхъ-тѣ, (защото не бѣхъ далечъ отъ земѣхъ-тѣ, но колкото двѣстѣ лакти), и влачахъ мрѣжъ-тѣ съ рыбъ-тѣ.